

El forn del vidre

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat del Far, 14 - Zona del Far
Emplaçament	A la vessant nord del Corredor, al costat de Ca l'Arenes, prop de l'Àrea d'Esplai del Corredor
Alçada:	514m
Coordenades:	
Latitud:	41.62009
Longitud:	2.464
UTM Est (X):	455347
UTM Nord (Y):	4607735

Classificació

Número de fitxa	08075-145
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08074A00300020
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 13/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada de planta rectangular, que presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i consta de planta baixa i pis. La façana principal, orientada al sud-est, presenta un portal d'accés rectangular amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda gravada amb l'any 1738. La resta d'obertures també són rectangulars, algunes reformades i d'altres que conserven restes dels emmarcaments en carreus de pedra originals. Destaca la finestra central del pis, amb els brancals fets de carreus, la llinda plana i l'ampit motllurat. Al seu costat hi ha un rellotge de sol pintat i reformat. És rectangular, amb la numeració romana, les marques horàries i el gnòmon de vareta. Presenta la següent inscripció: "FUNDAT EL 1696-1978 RESTAURAT A. BELLIDO". La façana de llevant presenta una finestra rectangular emmarcada en pedra i un portal rectangular amb els brancals bastits amb maons i la llinda de pedra. A l'extrem de migdia hi ha un porxo adossat de planta rectangular, amb la coberta de teula àrab d'un sol vessant i sostingut amb pilars. Davant de la façana principal hi ha un volum aïllat de planta rectangular destinat originàriament a corts. Presenta una coberta de teula àrab de dues vessants i s'organitza en un sol nivell. Compta amb tres portals d'arc rebaixat bastits amb maons a la façana de ponent i un gran portal d'accés rectangular a la façana principal. Al seu costat destaquen dues piques de pedra rectangulars a mode d'abeuradors i un pou cobert i reformat amb la portella de ferro. Tota la construcció, tant la masia com les corts, està bastida en pedra de diverses mides disposada de forma irregular i lligada amb abundant morter de calç.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor. Les imatges han estat cedides pels propietaris de la masia.

Història

La masia formava part de les propietats de la família Arenes, una de les més antigues i importants del veïnat del Far. La primera referència documental directa la trobem en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. Posteriorment, en un registre de retolació de carrers i numeració de cases fet durant el quinquenni 1860-1865, dins del Veïnat de l'església del Far, amb els núms 5, 6 i 7, hi apareix el nom de "José Arenas", com a cap de tres edificis i un total de 32 habitants. Probablement, un d'aquests edificis era la masia del Forn del Vidre. Finalment, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, dins del llistat de l'any 1897, hi apareix el topònim "Forn del Vidre", situat dins del veïnat del Far. Segons les fonts orals, dins del segle XX, a la masia hi hagueren masovers des de l'any 1904 fins al 1954. Posteriorment s'ha anat llogant i, alhora, s'hi han anat fent petites reformes i reparacions. La masia disposava de diverses mines per tal de regar els horts. Pel que fa al topònim amb el que es coneix la masia, cal dir que fa referència a la hipòtesi que hi havia dos forns de vidre a la zona. Pel que sembla, a la banda oest de la masia, es conserven les restes de dues estructures identificades amb dos possibles forns de vidre (no s'han pogut documentar donada l'abundant vegetació que les cobreix). Documentalment hi ha notícia que al segle XVI hi havia un forn de vidre entre Dosrius i Mataró, que fabricava un vidre molt fi i de gran qualitat. De l'any 1597 hi ha constància que el vidrier Pere Roig i Masarnau tenia arrendat un forn situat a Dosrius. Entre els anys 1611 i 1688, les referències a l'arrendament d'un forn de vidre a Dosrius es van succeïnt, tot i que no es pot especificar si es tracta de més d'un forn o no. És probable que aquest forn encara estigués produïnt al segle XIX, donat que es conserva un passí de radi emès per l'alcade de Dosrius l'any 1852, en el que queda palesa l'existència del mateix.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1988). "Dosrius al primer terç de segle (1900-1933)". El Comú, núm. 2, p. 17. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: IRR.76/156. DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Pla Especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Aprovació definitiva 20-07-1989. [Inèdit]. PUIG-PLA, Josep (2017). "Vida rural i Guerra Civil al Far (1936-1939)". Duos Rios, núm. 3, p. 143-144. RAMIS NIETO, Josep. "El forn del Vidre de Dosrius". A Dosrius. Una visita al passat. 2-22 de maig de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RIERA, Joan Manuel (2012). "L'aprofitament de les torrentades al Sot del Fangar". L'Aulet, núm. 12, p. 35. [Http://www.gnomonica.cat/](http://www.gnomonica.cat/) [Consulta: 13-12-2018].

